

Maade. Det andet af de fremsatte Duffer, som den høitærede Finanzminister omtalte, gaar ud paa, hvad han kaldte det engelske System, og han nævnte, at der ved Toldsaagens Behandling i 1862 blev ført en Debat derom, som han anmodede de ærede Medlemmer om at læse, da de vilde have gode Frugter deraf. Den høitærede Finanzminister kunde have føiet til, at der gives en Bog, som jeg nu, og det af flere Grunde, vil anbefale de ærede Medlemmer at læse; det er Spøneds Bog om Danmarks Toldforhold. Der er meget Smukt og Godt deri; han er en stor Tjende af Besskyttelse, men en stor Ven af en livlig og sit Handel, og jeg vilde ikke have beflaget mig, dersom den ærede Forfatter lidt mere havde udført sin egen Bogs Indhold i Praxis. Lad os da imidlertid se, hvor galt dette engelske System er. Mange ærede Medlemmer ville erindre, at dette Forslag kom fra Grosferersocietetet her i Kjøbenhavn. Det havde indskrænket sit Forslag til at tage en noget forhøjet Told af et ganske ringe Antal af toldbare Gjenstande, og i Forslaget spiller Suffer, Kaffe, The, Tobak og Drillevarer en Hovedrolle. Vi have faaet nogen Oplysning af den høitærede Minister om, hvad der forstaas ved Kurusartikler, og vi ville altsaa nu slaa fast, at dette er Kurusartikler, saaledes at de ikke høre til de daglige Fornødenheder. Det er forøvrigt meget vanskeligt at afgjøre, hvad der egentlig er eller bør kaldes Kurus, og hvad der er Fornødenheder, men lad os blive derved, at de nævnte Artikler ere Ting, som kunne undværes. Der staar tillige i det omtalte Forslag nævnt Drillevarer. Maa jeg strax, for ikke at glemme det, gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa — det har saa ofte været paa Bane — at Tolden paa Vin efter mit Begreb skal sættes saa høit, som det er muligt uden Skade for Afsetningen. Det er et fint Regnestykke, hvor høit man kan gaa med Vintolden; Vin er en ikke ubetydelig Gjenstand for Afgift, men saasnart man skrider over et vist Mætte, standser Forbruget. Jeg beder altsaa blot erindret, at vi vistnok Alle ere enige i, at vi skulle lade Vin svare en saa høj Afgift, som er forenelig med Statens Tarv. De Artikler,

jeg nævnde, nemlig Suffer, Kaffe, The, Tobak og Drillevarer, staa opførte i Statsregnskabet som havende indbragt 3,370,000 Rd. Dersom vi nu lade de Toldsatser, som nu gjælde for disse Varer, og hvorover der ikke er ført meget betydelig Klage, staa usforandrede, og dernæst vilde føie til, hvad disse Gjenstande koste mere i Told i Sverrig og Norge end her, vilde vi faae 1,230,000 Rd. mere, og jeg bilder mig dog ind, at vi alligevel kunde drikke ligesaa meget Kaffe, spise ligesaa meget Suffer og drikke ligesaa meget Vin som vore nordlige Venner. Danmark anses jo endog for at være nogenlunde det fedeste af disse tre Lande, og det kunde vel altsaa ikke være noget urimeligt, om vi betalte ligesaa meget for disse Gjenstande, som de betale i Sverrig og Norge. Vi mangle da endnu nogle Millioner, dog ikke ret mange, men for at drive Indtagten op til 9,600,000 Rd., som jeg helst vilde foreslaa, altsaa betydeligt over hvad vi nu betale, vilde vi — jeg beder de ærede Herrer høre, inden de dømme mig — komme til at tage 16 p. i Afgift pr. Pot Brændevin. (Th. Nielsen: Det var formeget!) Ja, det vidste jeg nok, men her kommer jeg igjen tilbage til, hvad jeg før sagde, nemlig om vi ikke i Danmark have ligesaa godt Raad til at betale det Brændevin, vi drikke, som man har i Sverrig og Norge. Dersom de Herrer ville bekræfte dette, ere vi lykkelige og have endda et betydeligt Overskud; thi jeg har indhentet Oplysninger fra Sverrig, og det vil maasse synes utroligt, men er dog rigtigt, at Folk betale det Brændevin, de købe, med 35 p. Potten. Staten faar 80 Dre eller 14 p. for hver dansk Pot; dernæst bliver der betalt for Retten til at udsælge Brændevin, dels til Minutering, dels til Udskænkning, den Sum, som den, der ønsker dette Udsalg bliver den Høistbydende for ved Auktion, og det, hvormed Beløbet overskrider Kronens Skat — 14 p. —, bliver fordelt i Kommunerne til visse nyttige Formaal. For at give et Exempel paa, hvorledes man der opkræver denne Skat, vil jeg anføre 2 Byer, som ligge os nær, nemlig Landskrona og Helsingborg. For Retten til Udskænkning betaltes i Landskrona ved sidste Auktion 14,000 Rd.